

regner Renten deraf til 2 Mill. Kr. og maler nogle skrællelige Billeder af, hvorledes Statskassen derved kommer i Underbalance, maa han erindre, at disse 50 Mill. Kr. kan han meget godt faa opkonstrueret, men kun derved, at han regner Arealernes Værdi med; men disse Arealers Værdier blive ikke optagne paa Finansloven, (Afbrydelse af N. Andersen, Tilsted Amts 3dje Valgkreds). Men, kære, de kræve ikke Renter, de bevirke ingen Gæld. Hvorledes vil det ærede Medlem kunne naa til en saadan Beregning? Det er mig aldeles ubegribeligt. Hvad der bliver Tale om af Penge, er ikke andet end disse 8½ Mill. Kr. til disse Baner, og lad mig sige noget lignende til de andre Statsbaner og noget lignende til de private Baner. Jeg er fuldstændig paa det rene med, at det overfor de Jærnbaneanlæg, som vi her behandle, drejer sig om en eventuel Udgift for Statskassen af 25 Mill. Kr. Udover det vil der kun blive Spørgsmaal, om man vil gaa til en Personbanegaard og en Boulevardbane eller noget mere, om 6, 7, 8 Mill. Kr. Der ud over kommer det ærede Medlem paa ingen Maade med sine Pengesudgifter. Det andet Spørgsmaal om Arealværdien kan ikke komme i Betragtning over for Statskassens kontante Balance. Jeg maa i Forbindelse hermed indflette den Bemærkning, at naar det ærede Medlem ikke alene søger at fremme os med Statskassens Fremtid, men ogsaa lige over for Nationalformuens Tilstand i det hele taget, og citerede statistiske Oplysninger om Prioritetsgældens Tilvækst, giver jeg ham ganske Ret i, at vi leve i en Periode, som ingenlunde kan siges at være særlig gunstig opadgaende; det er vist. Men det ærede Medlem opfattede det, at der var optaget 68 Mill. Kr. Prioritetsgæld her i Landet som svarende til, at vi havde en Tilbagegang af 68 Mill. Kr. i Nationalværdien. Det ærede Medlem maa imidlertid erindre, hvilke uhyre Fremstridt, der ere opnaaede ved den paadraagne Prioritetsgæld. Vil det ærede Medlem erindre, hvilke Fremstridt, der ere gjorte paa Landet med Hensyn til Bygninger og Befætning og med Hensyn til Udviklingen af Agerbrugets Billaar i alle Henseender, saa skal det ærede Medlem vistnok komme til at indrømme, at er der gjort stor Gæld, saa er der ogsaa tilvejebragt en særdeles stor aarlig Fremgang i Nationalvelstanden. Anlægget af Mejerier og alle de Virksomheder, som ere bragte i Gang Aar for Aar, fordre særlig store Kapitaler, og derfor er det ikke til at undre sig over, at man har paadraget sig Gæld under de

energiske Fremstridt, som Landbruget virkelig har gjort i de senere Aar.

Det ærede Medlem har forsvaret sit principale Standpunkt om en Østbanegaard, men har selv erkendt, at det havde saa ringe Tilslutning her i Salen, at han ikke vilde gaa dybere ind derpaa, og det skal jeg derfor heller ikke gøre. Kun kan jeg ikke undlade at modsigte det ærede Medlem i den Betragtning, at Østbanegaarden skulde ligge nærmere ved Kjøbenhavns mercantile Centrum end den Banegaard, vi her foreslaa; dette er ikke Tilfældet. Jeg vil dertil føje, at naar det ærede Medlem af Udvalget, det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds (Rasmussen), har stillet sig paa det Standpunkt at ville afvente Virkningen af Frihavnen for at træffe sin endelige Afgørelse om, hvorvidt en Østbanegaard skulde blive Hovedpunktet, eller om man skulde blive ved Sydbanegaarden eller Vestbanegaarden, hvad man nu vil kalde den, saa vil jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at vi allerede i Frihavnen have en Institution, som for den nordre Del af Byen for en Del vil komme til at virke som en Godsbanegaard med sine Oplagspladser, og hvad dertil hører og med sine Rangsveje ved Siden af og med fuld Udgang til fremtidig Udvikling, for saa vidt man efterhaanden, hvis det viser sig fornødent, vil kunne tage større eller mindre Arealer af Kastellet i Brug. Der er altsaa fuld Udgang til Udviklinger, men jeg erkender, at medens man allerede ved Anlægget af Frihavnen, ved Anlægget af den kjøbenhavnske Nordhavn, Kallbrænderihavnen, har gjort et Skridt henimod at flytte Værdi-Tyngdepunktet i Kjøbenhavn fra Syd til Nord, saa skulde vi den sydlige Del af Hovedstaden det Hensyn, at vi lægge et lille, jeg kan maasse sige, Modlod i Vægtsskaalen, saa at ikke alle Værdiforhold blive saaledes forrykkede, som man ellers kunde frygte for. Hensynet til den gamle Havn maa nødvendigvis føre til, at vi faa en Godsbanegaard anlagt, som har en naturlig og let Forbindelse med denne Havn. Jeg skal altsaa ikke fordybe mig videre i dette Spørgsmaal, idet jeg tror, at jeg her i Virkeligheden taler ud fra den aldeles overvejende, om end ikke ganske almindelige Opfattelse af dette Spørgsmaal. Det ærede Medlem kom ind paa at udtale, at han undrede sig over, at det Areal, som der var Spørgsmaal om at tage i Anvendelse til Godsbanegaarden, ingenlunde var reduceret i Henshold til den samlede Reduktion, men tværtimod var vokset. Jeg kan let forstaa, at denne Udtalelse af det ærede